

Σεβασμιώτατε, σεπτέ μου Γέροντα και Ποιμενάρχα της καθ' ημάς Ιεράς Μητροπόλεως,

Σεβαστοί πατέρες,

Ευλαβέστατες μοναχές,

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί και ευλαβείς προσκυνητές

της Ιεράς Μονής,

«Οί τῷ αἵματι Χριστοῦ τὰς ψυχὰς σφραγισθέντες...αἷμα ἅγιον ἐκ μαρτυρικῆς πηγῆς ἀναβλύζον ἡμῖν...μετ' εὐφροσύνης πνευματικῆς ἀντλήσωμεν» (ιδιόμελον Λιτῆς), ἀκούσαμε τον ιερό υμνογράφο να θεολογεί ψάλλοντας ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τῆς Ἀγίας Παρθενομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Κυριακῆς. Μία πηγὴ πλουσιόδωρη, μία «βρύσις πολὺκρουνος» ἡ ἱερὴ μορφὴ τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς που ἰδιαίτερα τιμᾷ ἡ Ἱερὰ μας Μητρόπολη στὴν Ἱερὰ αὐτὴ Μονή. Μία πηγὴ στὴν ὁποία μας καλεῖ ἡ ἐκκλησία νὰ προσέλθουμε, ὄχι γιὰ νὰ λάβουμε μόνο ἰάματα καὶ θεραπείες, ἀλλὰ κυρίως γιὰ νὰ διδαχθούμε ὅλοι ἐμεῖς οἱ χριστιανοί, οἱ σφραγισμένοι με τὸ αἷμα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τὸ ἐνθεο παράδειγμα τῆς τέλει ἀφιέρωσης τῆς στὸν δημιουργό Θεό. Ἄλλωστε αὐτό υποδηλώνει καὶ τὸ ὄνομα τῆς, Κυριακῆ. Αὐτὴ που ἀνήκει ἀποκλειστικά στὸν Κύριο. Αὐτὴ που ἀφιέρωσε τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα τῆς στὸν Νυμφίο Χριστό. Αὐτὴ που ἀνατέθηκε ἐκ κοιλίας μητρὸς στὸν Δημιουργό τῆς. Αὐτὴ που με τὸν μαρτυρικό θάνατο τῆς προσέφερε τὴν ζωὴ τῆς στὸν Κύριο.

Ἡ σημερινὴ μνήμη λοιπόν τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς που προσάρμοσε τὴν ζωὴ τῆς ἀνάλογα με τὴν κλῆση τῆς ἀποτελεῖ καὶ γιὰ ἐμένα, που σήμερα χάριτι Θεοῦ καὶ ἀρχιερατικῷ κελεύσματι ἀναξίως προσέρχομαι γιὰ νὰ λάβω τὸν πρῶτο βαθμό τῆς ἱερωσύνης, μία ἰδιαίτερη εὐλογία καὶ ἀγαθὴ συγκυρία, καθὼς τὸ ὄνομα καὶ μόνο τῆς Ἀγίας ἀποτελεῖ διαρκὴ υπόμνηση τῆς ιδιότητος τοῦ κληρικοῦ. Ἐάν λοιπόν με μία λέξη θὰ ἐπιχειροῦσε κάποιος νὰ ὀνοματίσει τὸν κληρικό, ἡ προσφορότερη θὰ ἦταν ἡ ὁμώνυμη με τὴν κλῆση τῆς Ἀγίας, Κυριακός. Ὁ κληρικός εἶναι αὐτός που ἀνήκει ἀποκλειστικά στὸν Κύριο. Ὁ κληρικός εἶναι αὐτός που ἀπαρνείται τὴν συμβατικὴ ζωὴ τοῦ κόσμου καὶ ἀφιερώνει τὸν εαυτό του στὴν Ἐκκλησία. Ὁ κληρικός εἶναι Κυριακός. Ἄλλωστε, ἤδη ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη ἀποκλειστικά ἀφιερωμένους στὸν Ἐαυτό του ἤθελε ὁ Θεός τοὺς λειτουργούς του, γι' αὐτό καὶ πρόσταξε στὸν Μωυσή νὰ προσαρμόσει στὴν τιμὴ κεφαλὴ τοῦ Ααρὼν τὴν ἐπιγραφή «Ἁγίασμα Κυρίου»(Εξ 28,32), ἀφιέρωμα στὸν Κύριο, ἱερό ἀνάθημα, προσφορὰ εὐπρόσδεκτη καὶ θυσία ζῶσα.

Σ' αὐτὴν τὴν προσφορὰ ὁ Κύριος ἀντιπροσφέρει τὴ Χάρη τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος. Στὴν Παρθενομάρτυρα Ἀγία Κυριακὴ ἀντιδωρήσατο τὸ στεφάνι τῆς Ἀγιότητος καὶ στὸν κυριακὸ κληρικό προσφέρει τὸ ἀντίδωρο τῆς ἱερωσύνης. Καὶ τότε ὁ χοϊκὸς ἄνθρωπος γίνεται λειτουργός των θείων μυστηρίων, ἱερός, ἱερέας καὶ περιαιγάζεται με τόση δόξα που ὁ προστάτης Ἅγιος μου, Ἰσαπόστολος Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, σημειώνει «ὅλος ὁ κόσμος νὰ παρακαλέσῃ τὸν Θεὸ δὲν δύνανται νὰ τελειώσουν τὰ Ἄχραντα Μυστήρια,

καὶ ἓνας ἱερεὺς, ἔστω καὶ ἁμαρτωλός, δύναται μὲ τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ τὰ τελειώσῃ», καὶ πάλι «ἂν τύχῃ ἓνας ἱερεὺς καὶ ἓνας βασιλεὺς, τὸν ἱερέα νὰ προτιμήσῃς· καὶ ἂν τύχῃ ἓνας ἱερεὺς καὶ ἓνας ἄγγελος, τὸν ἱερέα νὰ προτιμήσῃς, διότι ὁ ἱερεὺς εἶνε ἀνώτερος ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους».

Με ρίγη λοιπόν συγκινήσεως καὶ ἔχοντας συναίσθηση τῆς ἀναξιότητος μου προσέρχομαι καὶ ἐγὼ σήμερα πρὸ των βαθμίδων τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου γιὰ νὰ διαβῶ τὰ προπύλαια τῆς Ἱερωσύνης, λαμβάνοντας τὸν πρῶτο βαθμὸ τῆς. Πρὸ διετίας ἀσπάστηκα τὸ μοναχικὸ πολίτευμα παραδίδοντας τὸν εαυτὸ μου στὴν Ἐκκλησίᾳ. Σήμερα, υπήκοος γενόμενος στὴ φωνὴ τοῦ Ἐπισκόπου ολοκληρώνω τὴν αυτοπαράδοσιν μου γνωρίζοντας ὅτι ἀκόμα καὶ ἐάν προσφέρουμε στὸν Κύριον τὰ πάντα καὶ περατώσουμε μὲ συνέπεια τὴν διακονίαν μας οφείλουμε νὰ ομολογούμε κατὰ τὸν Κυριακὸ λόγον ὅτι «δοῦλοι ἀχρεῖοι ἐσμέν» (Λκ 17,10). Γι' αὐτὸ καὶ δὲν προσέρχομαι ἔχοντας ἐμπιστοσύνη στὴν δική μου διάθεσιν ἢ στὶς πενιχρὲς μου δυνάμεις ἀλλὰ στὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου καὶ στὴν διαβεβαίωσιν τοῦ «τόν ἐρχόμενον πρὸς με, οὐ μὴ ἐκβάλλω ἔξω» (Ιω 6,47). Ἐχοντας, λοιπόν, ἀπόλυτη πεποίθησιν στὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἐκ βαθέων Τὸν εὐχαριστῶ οφειλετικῶς γιὰ τὶς πολλὰς ευκαιρίες ποὺ μέχρι σήμερα παρουσίασε στὴν ζωὴ μου κατευθύνοντας τὰ βήματα μου στὶς ἱερὰς αὐλὰς τοῦ.

Με αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης, ὅμως, στρέφω τὸν λόγον μου καὶ πρὸς τοὺς δύο ἀνθρώπους ποὺ σήμερα ἐπιτελοῦν τὴν προσφορὰ τοῦ υιοῦ τοὺς στὴν Ἐκκλησίᾳ. Με συγκίνησιν, λοιπόν, εὐχαριστῶ θερμὰ τὸν πατέρα μου Νικόλαο καὶ τὴν μητέρα μου Ολυμπία γιατί μιμήθηκαν τὸ παράδειγμα των γονέων τῆς Ἁγίας Κυριακῆς, ὅχι δίνοντας μου ἓνα ὄνομα ποὺ υποδηλώνει τὴν προσφορὰ μου στὸν Κύριον, ἀλλὰ προσφέροντας μου τὸν πολύτιμον θησαυρὸ τῆς πατροπαράδοτης εὐσέβειας, τῆς ἀγάπης γιὰ τὴν Ἐκκλησίᾳ καθὼς καὶ ὅλα τὰ μέσα γιὰ τὴν υλικὴ καὶ πνευματικὴ μου τελείωσιν. Πάνω ἀπὸ ὅλα, ὅμως, τοὺς εὐχαριστῶ ολόψυχα γιὰ τὴν καρδιακὴ εὐχὴ καὶ συγκατάθεσιν τοὺς νὰ ἀκολουθήσω τὸν δρόμον ποὺ πόθησα ἀπὸ τὴν παιδική μου ἡλικίᾳ. Συγκινούμαι, λοιπόν, σήμερα γιατί αἰσθάνομαι καὶ τὰ δικά τους χέρια υψωμένα πρὸς τὸν Θεόν, ὅχι μόνο γιὰ νὰ προσευχηθοῦν, ἀλλὰ κυρίως γιὰ νὰ ἀντιπροσφέρουν στὸν Θεόν τὸ τέκνον ποὺ τοὺς χάρισε.

Ἄλλωστε, μέσα στὴν οἰκογένειαν μας εἶχαμε πάντοτε τὸ φιλότιμον παράδειγμα τῆς παράδοσιν στὸ θεῖον θέλημα, τῆς πολυαγαπημένης ἀδερφῆς μου, Ἰωάννας. Αὐτὴ τὴν ἡμέραν ποὺ ὁ Κύριος με ἀξιώνει νὰ μετὰσχῃ στὴν ἁγιαστικὴ χάριν τοῦ πρῶτου βαθμοῦ τῆς Ἱερωσύνης αἰσθάνομαι ὅτι προσκομίζω στὸν Θεόν καὶ τὴν δικὴ τῆς ἀγόγγυστη θυσίαν καὶ προσφορὰν τοῦ εαυτοῦ τῆς στὸν Θεόν. Ἡ ιδιόμορφον ἀσθένειαν τῆς μπορεῖ νὰ τῆς στέρῃσιν τὴν κίνησιν καὶ τὸν λόγον παρά ταῦτα στὰ μάτια τῆς πάντοτε βλέπω ξεκάθαρα τὴν πιο ζωντανὴν εἰκόνα τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ. Ὁ δικὸς τῆς Σταυρός, ὁ δικὸς τῆς ἀγῶνας δὲν στάθηκαν ικανὰ νὰ κάμψουν τὴν ἐμφυτὴ δοξολογικὴν διάθεσιν ποὺ εἶναι ριζωμένη βαθιά μέσα στὸν ἄνθρωπον. Με ἀδελφικὴ ἀγάπην καὶ δέος ἀφουγκράζομαι τὴν νοερὴν προσευχὴν τῆς, παρόλο ποὺ σήμερα ἡ υγείαν τῆς δὲν τῆς ἐπιτρέπει νὰ βρίσκεται στὸ Ναόν καὶ λίγο πρὶν εἰσελθῇ στὰ Ἅγια των Ἀγίων μεταφέρω στὸν Θεόν καὶ τὸν δικόν τῆς λόγον εὐχαριστώντας τὴν ολόθερμον γιὰ τὸ σιωπηλόν ἀλλὰ τόσο κραυγαλέον παράδειγμα τῆς.

Την ιερή αυτή στιγμή μνημονεύω της αγάπης των κατά σάρκα και πνεύμα συγγενών μου που σήμερα παρίστανται στην χαρά του μυστηρίου. Ιδιαίτέρως του ευσεβούς ζεύγους των παππούδων μου Στέργιου και Αθανασίας για την στήριξη και συμπαράσταση τους στην μέχρι τώρα ζωή μου. Οφειλετικώς ευχαριστώ σήμερα και την πνευματική μου οικογένεια, όλους τους πατέρες της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά εν τω προσώπῳ του Καθηγουμένου πατρός Παντελεήμονος Κορφιωτάκη. Η αδελφότητα αποτελεί για όλους μας ένα ακύμαντο λιμάνι στην μητρική αγκάλη της Παναγίας μας και κάτω από την σκέπη του Αγίου Λουκά.

Η πατρική μέριμνα Σας, Σεβασμιώτατε, μου έδωσε την ευκαιρία να ενταχθώ στο δυναμικό των Γραφείων της Ιεράς Μητροπόλεως και να διακονήσω στο Γραφείο Τύπου και εσχάτως στο Γραφείο Νεότητας. Επιθυμώ λοιπόν να ευχαριστήσω όλους τους πατέρες με πρώτο τον Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεως μας Αρχιμ. Αθηναγόρα Μπίρδα για την μέχρι σήμερα συνεργασία μας και να ζητήσω συγνώμη για τυχόν ελλείψεις μου. Ιδιαίτερα επιθυμώ να ευχαριστήσω τον π. Γεράσιμο Μπεκέ για την εμπιστοσύνη που μου έδειξε εξ αρχής στο γραφείο τύπου, καθώς και τον π. Αντώνιο Σισμανίδη για την στήριξη του. Θα ήταν παράλειψη να μην ευχαριστήσω τον Αρχιδιάκονο π. Παντελεήμονα Παπαεμμανουήλ που μου στάθηκε σαν πραγματικός αδελφός.

Από τα βάθη της καρδιάς μου επιτρέψτε μου, αγαπητοί αδελφοί, να ευχαριστήσω και εσάς τους σεβαστούς πατέρες, τις ευλαβέστατες μοναχές, τους συγγενείς και φίλους που σε λίγο θα ενώσετε τις προσευχές σας με τον Επίσκοπο για την είσοδο μου στον πρώτο βαθμό της Ιερωσύνης.

Και καθώς ατενίζω το Ιερό Θυσιαστήριο και την αγία κόγχη που το περιβάλλει, το βλέμμα μου σταματά σε μία ιερή μορφή. Το ιεροπρεπές του σχήματος, το αρχιερατικό ωμοφόριο, τα ευλογημένα άμφια και ο κεκοσμημένος στέφανος στην ιερά κεφαλή παραπέμπουν σε κάτι υπερβατικό, ουράνιο. Παρά ταύτα, ανήκει στην γη αλλά έχει λάβει από τον Θεό το χάρισμα καθώς υψώνει τα χέρια του να κατεβάζει τον ουρανό στην γη και να μεταποιεί τους γήινους ανθρώπους σε λειτουργούς των ουρανίων μυστηρίων. Είναι ο Επίσκοπος, ο Μητροπολίτης και Ποιμενάρχης της τοπικής μας Εκκλησίας. Ακόμη από τα χρόνια της παιδικής μου ηλικίας, αυτή ήταν η εικόνα που είχα για τον σεβαστό Γέροντα μου. Πάντοτε τον έβλεπα μπροστά στην Αγία Τράπεζα να λειτουργεί και να αγιάζει το ποίμνιο. Και αυτήν την εικόνα είχα την μεγάλη ευλογία να εντυπώνω μέσα μου και να αποτυπώνω στα τέσσερα αυτά χρόνια που μου εμπιστεύθηκε την διακονία να τον ακολουθώ ως μέλος του γραφείου τύπου στις πολυάριθμες λατρευτικές του πράξεις. Πάντοτε γαλήνιος, προσηλωμένος, ενίοτε μεταρσιωμένος, προσηνής στο ποίμνιο, φλογερός στο λόγο, ακάματος στην ψαλμωδία, ποιμένας, πατέρας, Επίσκοπος.

Σας ευχαριστώ, Σεβασμιώτατε, για την μεγάλη ευλογία που μου δώσατε να βιώσω δίπλα σας το λειτουργικό ήθος της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Σας ευχαριστώ για την αγάπη και την συμπαράσταση σας. Σας ευγνωμονώ για την ανάπαυση που μου προσφέρατε παιδιόθεν κάτω από το ωμοφόριο σας. Κυρίως, όμως, σας ευχαριστώ διότι σήμερα μου προτείνεται παρόλη την αναξιοσύνη μου, την ευλογημένη δεξιά σας για να εισέλθω αυτή την φορά

μαζί σας στο ιερό θυσιαστήριο, ως διάκονος των μυστηρίων. Η δωρεά αυτή της χάριτος γνωρίζω ότι είναι ανεκτίμητη και η ευθύνη μεγάλη, αλλά, ελπίζω στο έλεος του Κυρίου και στην δική σας πατρική καθοδήγηση.

Καί νῦν, ἰδοὺ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καί Θεῷ ἡμῶν μετάδος μοι Δέσποτα ἅγιε τόν πρῶτο τῆς Ἱερωσύνης βαθμόν.